

Galiausiai, Italijos valdžios institucijos nepaaiškino, ar išnagrinėtos šios kitos mažiau suvaržančios užsienyje įsisteigusius advokatus priemonės ir kodėl nurodomo bendrojo intereso nebūtų galima apsaugoti nuostatomis, reglamentuojančiomis advokato profesiją kitose Bendrijos valstybėse narėse.

2008 m. gruodžio 22 d. Anotato Dikastirio (Kipras) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Symvoulio Apochetefseon Lefkosias prieš Anatheoritiki Archi Prosforon*

(Byla C-570/08)

(2009/C 55/20)

Proceso kalba: graikų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Anotato Dikastirio (Kipras)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Atsakovė: Anatheoritiki Archi Prosforon

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 89/665/EB 2 straipsnio 8 dalis suteikia perkančiosioms organizacijoms teisę pateikti ieškinį teisme dėl įstaigų, atsakingų už peržiūros procedūras, priimtų panaikinančių sprendimų panaikinimo, kai šios įstaigos nėra teisminės institucijos?

2008 m. gruodžio 22 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Bendrijų Komisija prieš Italijos Respubliką*

(Byla C-571/08)

(2009/C 55/21)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama W. Mölls ir L. Pignataro

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nustačiusi minimalią cigarečių kainą ir 120 dienų terminą apdoroto tabako kainos pakeitimui patvirtinti Italijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal Direktyvos 95/59/EB (1) 9 straipsnio 1 dalį.

— Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija tvirtina, kad Italijos Respublika, nustačiusi minimalią cigarečių kainą, pažeidė Direktyvos 95/59/EB 9 straipsnio 1 dalį (kaip ir Direktyvos 72/464/EBB (2) 5 straipsnį, kurį pakeitė pirmiau minėtasis straipsnis ir kurio formuluotė iš esmės yra identiška). Šioje nuostatoje įtvirtintas principas, kad gamintojai ir importuotojai gali laisvai nustatyti maksimalią mažmeninę apdoroto tabako pardavimo kainą. Remiantis šiuo principu valstybės narės negali pateisinti diskrecijos nustatyti minimalią mažmeninę pardavimo kainą remdamosi „kainų lygio kontrole“, „nustatyti kainų laikymūsi“ ar kainų skalės nustatymu pagal Direktyvos 95/59/EB 9 straipsnio 2 dalį.

Minimalios kainos nustatymo negalima pateisinti poreikiu apsaugoti visuomenės sveikatą. Tokį tikslą, į kurį atsizvelgė Bendrijos teisės aktų leidėjas, galima pasiekti daugiau apmokestinant cigaretes, remiantis mokesčių kriterijais, nelygu atskiros valstybės narės situacija.

Taip pat nepagrįstas Italijos vyriausybės argumentas, neva dėl per didelės ar rinkos poreikių neatitinkančios kainos padidės neteisėta prekyba kontrabandinėmis ar padirbtomis prekėmis. Šis argumentas paremtas įrodymais nepagrįstais Italijos vyriausybės teiginiais, nes nepaaiškinta, kodėl dėl kainos skirtumo, atsiradusio padidinus apmokestinimą, galėtų būti daugiau sukčiavimo atvejų nei ėmusi minimalios kainos politikos. Komisija tvirtina, kad kiekviena valstybė narė, remdamasi Bendrijos teise, turi imtis reikalingų kontrolės priemonių, kad būtų užtikrintas mokesčių surinkimas. Toks poreikis niekaip negali paveikti valstybių narių pareigos laikytis Direktyvos 95/59/EB, įskaitant jos 9 straipsnį.

Dėl 120 dienų termino apdoroto tabako kainos pakeitimui patvirtinti

Prekybos Italijoje tikslais apdoroto tabako kaina turi būti įrašyta į oficialią kainų skalę. Registracijos prašymas buvo nusiųstas Ūkio ir finansų ministerijos Nepriklausomai valstybės monopolijų administracijai (*Ministero dell'Economia e delle Finanze — Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato*, toliau — AAMS). AAMS neturi jokios diskrecijos registracijai patvirtinti. Komisijos nuomone, dėl per ilgo 120 dienų termino, kurį

Italijos valdžios institucijos nustatė prašymui pakeisti kainas, realiai iš dalies paneigiamas laisvo minimalios kainos nustatymo principas, kuris ūkio subjektų atžvilgiu įtvirtintas Direktyvos 95/59/EB 9 straipsnio 1 dalyje.

- (¹) 1995 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 95/59/EB dėl kitų nei apyvartos mokesčių, kurie turi įtakos apdoroto tabako suvartojimui (OL L 291, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 283).
- (²) 1972 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 72/464/EEB dėl kitų nei apyvartos mokesčių, kurie turi įtakos apdoroto tabako suvartojimui (Neoficialus vertimas, OL L 303, p. 1).

2008 m. gruodžio 22 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-572/08)

(2009/C 55/22)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama A. Aresu ir W. Mölls

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad suteikusi mokestinę lengvatą iš Italijoje surinktų naudotų alyvų pagamintoms regeneruotoms tepalinėms alyvoms ir atsisakiusi ją suteikti iš kitose valstybėse narėse surinktų naudotų alyvų pagamintoms regeneruotoms tepalinėms alyvoms (pagal Vieningo akto, apimančio nuostatas, susijusias su mokesčiais už gamybą ir vartojimo mokesčiais bei su baudmėmis ir administracinėmis nuobaudomis, kuris buvo patvirtintas 1995 m. spalio 26 d. Įstatyminiu dekretu Nr. 504, 62 straipsnį, kaip jis aiškinamas 2004 m. gegužės 5 d. Mokesčių inspekcijos aplinkraštyje Nr. 24/D, ir pagal 2005 m. gruodžio 23 d. Įstatymo Nr. 266 1 straipsnio 116 dalį), Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 90 straipsnį.

— Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija priekaištuoja Italijos valdžios institucijoms palikus galioti mokestinių lengvatų, taikomų regeneruotoms tepalinėms alyvoms, sistemą, pagal kurią sudaromos palankesnės sąlygos nacionaliniams produktams iš kitų valstybių narių kilusių produktų atžvilgiu, akivaizdžiai pažeidžiant EB 90 straipsnyje mokesčių srityje įtvirtintą nediskriminavimo principą.

Tokia sistema prilygsta ankstesnei mokestinių lengvatų sistemai, dėl kurios Teisingumo Teismas jau buvo nubaudęs 1980 m., o Italijos pateikti argumentai dėl naujos sistemos tinkamumo negali pateisinti tokio pasirinkimo.

2008 m. gruodžio 22 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-573/08)

(2009/C 55/23)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Recchia

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad:

- kadangi Direktyvą 79/409/EEB (¹) Italijos teisės sistemoje įgyvendinantys teisės aktai nevisiškai atitinka šią direktyvą,
- ir kadangi direktyvos 9 straipsnį įgyvendinanti sistema neužtikrina, kad Italijos kompetentingų valdžios institucijų priimtose nukrypti leidžiančiose nuostatos atitiktų šiame straipsnyje nustatytas sąlygas ir reikalavimus,

Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 79/409/EEB 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 ir 18 straipsnius.

— Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija teigia, kad Italijos teisės aktai nevisiškai įgyvendina Direktyvą 79/409/EEB ir jos neatitinka:

2 straipsnis: neįgyvendintas;

3 straipsnis: įgyvendinimas neatitinka direktyvos todėl, kad neįgyvendintas 2 straipsnis;

4 straipsnio 4 dalis: neįgyvendinta;

5 straipsnis: neįgyvendinti naikinimo bei tyčinio lizdų ir kiaušinių pažeidimo draudimas ir tyčinio direktyva saugomų paukščių trikdymo draudimas;

6 straipsnis: neįgyvendintas draudimas pardavimo tikslu transportuoti;